

inde på, at det var ganske fornuftigt at lade asylansøgere arbejde og uddanne sig i landet, men det skulle selvfølgelig være *alle* afviste asylansøgere. Så igen må man jo sige tillykke til Dansk Folkeparti. Man har sat sig godt og grundigt på den danske udlændingepolitik endnu en gang.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg takker for lykønskningen. Jeg tror, den faktisk er ganske uberettiget. Men jeg vil sige, at det her jo ikke er et spørgsmål om, om man går ind for det ene eller det andet, men der er nogle realiteter, man er nødt til at respektere. I det øjeblik man skal have folk hjem, så er det fuldstændig afgørende, hvad myndighederne siger i det land, som de skal hjem til. Og det land er altså ikke Irak som helhed, det er Nordirak, Centralirak eller Sydirak. Og hvis man så får forhandlet en aftale på plads med f.eks. Nordirak, hvor det vil være mest taknemmeligt, fordi der er fred og ro, kan det da ikke nytte noget, at man bagefter kommer og siger, at den for resten også skal gælde Kosovo, hvis de ikke synes det i Kosovo. Det er sådan lidt et spørgsmål om nøgterne realiteter, det er ikke så meget et spørgsmål om, hvilken holdning vi hver især har.

Kl. 16.10

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så er taletiden gået, den røde lampe har lyst i et stykke tid. Og så er det næste korte bemærkning, og den er fra hr. Hüseyin Arac.

(Kort bemærkning).

Hüseyin Arac (S):

Det er ikke, fordi jeg forventer at få et ordentligt svar.

Når landets forsvarsefterretningstjeneste siger, at der er en borgerkrigs-lignende situation i Irak, og vi så har en kollega, der står her og siger, at der er fred og ro i Nordirak og vi bare kan dappe af, så vil jeg spørge Dansk Folkeparti, som er parlamentarisk grundlag for den her regering, og som holder både integrationsministeren i næsen, i ørerne og alle mulige steder og tager Det Konservative Folkeparti som gidsel og gør, hvad der passer det – det er fint, det er et fint resultat: Er Dansk Folkeparti ikke blevet orienteret? Regeringen, integrationsministeren har haft kontakt med nordirakiske myndigheder, som siger, at de ikke vil have de her mennesker. Er Dansk Folkeparti ikke orienteret om det?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Vi bliver løbende, faktisk hvert kvartal, orienteret om hjemsendelsessituationen, om, hvordan det ligger, og der er vi løbende blevet orienteret om, hvor vanskeligt det er med hensyn til irakere og kosovarer. Det er jo lidt besynderligt, set i forhold til det Irak, som Amerika og vi har hjulpet, at det Kosovo, som er administreret af UNMIK, af FN, er der, hvor problemerne er, men sådan er det altså.

Når nordirakerne er så interesserede i at få dansk erhvervsliv derned, synes jeg ikke, at de kan være bekendt, at de bliver ved med at stritte imod, når det drejer sig om at tage deres egne statsborgere tilbage. Jeg synes, de burde skamme sig. Men det er altså de vilkår, vi har at arbejde under.

Jeg synes, spørgerne har lydt som en flok mennesker, der læser avisoverskrifter ...

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Jeg vil igen sige til ordføreren, at vilkårene er, at når den røde lampe lyser, så er der gået 1 minut, og så er taletiden udløbet. Men nu vil jeg være meget mild og venlig resten af dagen, så nu får både de, der har korte bemærkninger, og svarene i stedet for 60 sekunder.

Så er det hr. Hüseyin Arac for anden og sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Hüseyin Arac (S):

Jeg havde ikke forventet at få svar. Jeg kan spørge ministeren, når hun får ordet, om man har haft nogen forhandlinger med irakiske myndigheder om, om de kan tage imod de her mennesker. Socialdemokraternes holdning har altid været, at de mennesker, der kan rejse hjem, skal rejse hjem, fordi de har fået deres ansøgning behandlet.

Tre partier sætter sig bag lukkede døre og laver sådan et forslag, uden at vi er orienteret, uden at vi ved, hvad der foregår. Så kommer man og siger, at i løbet af 6 dage skal det igenem, fordi Dansk Folkeparti gerne vil hjælpe de her flygtninge, der er udvist fra Danmark. Vi har efterlyst i et par år, hvordan man kan hjælpe de her mennesker, så de enten kan komme stille og roligt hjem eller blive hjulpet her i Danmark.

Er det ikke rigtigt, at problemet er, at man har sagt til de her mennesker: Skriv under på jeres dødsdom, så kommer I af sted? Er det ikke det, det handler om?